

ZVĚTŠOVACÍ BRÝLE

Byla jednou jedna školní zahrada – jednu půlku měly děti ze školky, druhou děti ze školy.

V zahradě se ukrývali dva skřítkci, kteří se ale dosud nesetkali – Teo a Ela.

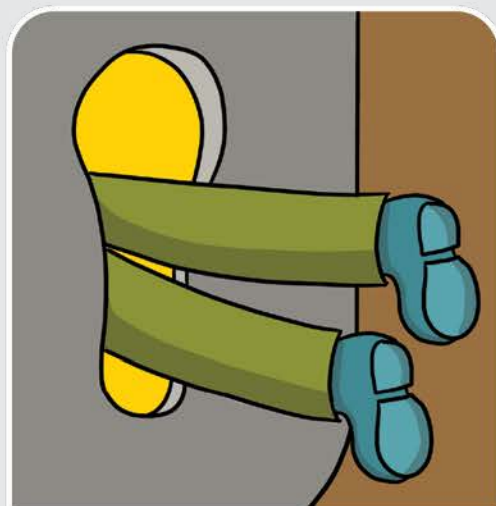
Teo si četl o přírodě a Ela chystala voňavé bylinkové směsi.

Někdy vykoukli ven a odhrnuli sněh ze záhonů. Ale jejich cesty se zatím nezkřížily.

Jedné zimní noci se Teo nudil, a tak se šel podívat ke škole.

Jedna klíčová dírka nebyla zamrzlá. A jak to skřítkci umí – Teo se protáhl dovnitř.

„Tohle že jsou úkoly?“ zabručel. Byly plné chyb. Tak je začal opravovat.

Ve stejnou noc vyrazila ven i Ela. Stopy ve sněhu ji zavedly až do třídy druháků.

„Ty jsi taky skřítek?“
„Ano, (jsem) Ela z konve. A ty?“
„(Já jsem) Teo z houby.“

Pak si Ela všimla suchých květin,
a tak se s Teem dali do práce.

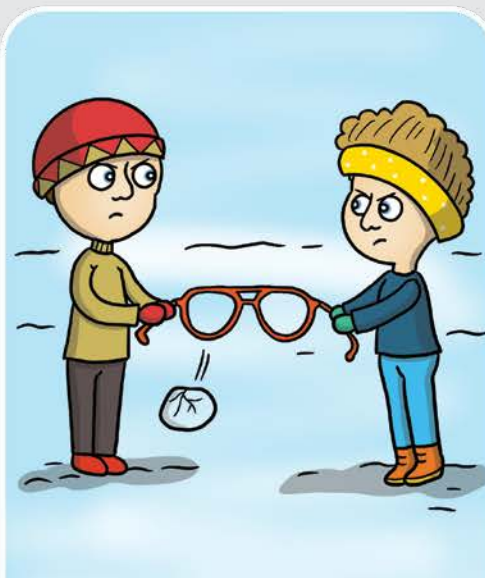
Druhý den se paní učitelka a děti
divily. Květiny byly zelené, sešity
opravené.

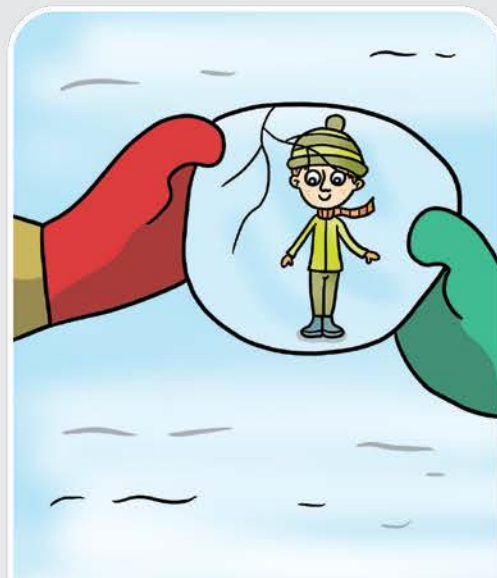
Chlapci Dan a Maty cestou do školy
našli zvláštní brýle. Ukazovaly svět
zvětšený.

Přes kouzelné brýle najednou uviděli
skřítky – Elu a Tea.

Dan a Maty se začali o brýle prát
a ty se rozbily.

„Když uděláte dobrý skutek, tak nás
uvidíte i bez brýlí,“ křičel na děti Teo.

Děti se úplně změnily. Staraly se
o kytičky, dobře se učily. A skřítky se
zjevovali.

Přišlo jaro. Skřítky byli vidět čím dál
častěji.

Ela a Teo zůstali spolu a starali se
o jarní zahradu s dětmi i paní
učitelkou.